

Μέ την χαρά Τοῦ Χριστοῦ νικῶ τήν λύπη τοῦ κακοῦ!

Ἀφόρμηση: Καλό εἶναι νά ξεκινήσει τό μάθημα μέ μία εἰκόνα τῶν Μυροφόρων ὅπως ἡ παρακάτω.

Χαίρετε παιδιά! Δηλαδή, νά εἶστε χαρούμενοι! Αυτό θά πεί αὐτή ἡ μικρή λεζούλα πού ἀκούστηκε πρώτη φορά στήν Ἀνάσταση Τοῦ Χριστοῦ μας ἀπό ἕναν ἄγγελο πού ἔστειλε ὁ Θεός στίς Μυροφόρες.

Σήμερα θά μιλήσουμε γιά τήν χαρά. Ἄλλά ὄχι ὅποιαδήποτε χαρά, ἀλλά τήν Χαρά Τοῦ Χριστοῦ πού δέν φεύγει ποτέ ἀπό τίς καρδιές μας καί εἶναι ἡ πιό μεγάλη χαρά!

Παιδιά, σίγουρα θά ἔχετε διαπιστώσει πώς ἄλλες φορές εἴμαστε πολύ χαρούμενοι καί γελάμε καί παίζουμε καί τραγουδάμε, ὅπως ἐδῶ στό Κατηχητικό μας καί ἄλλες πάλι φορές μπορεῖ νά φεύγει αὐτή ἡ χαρά καί κάτι νά συμβεῖ στό σχολεῖο ἢ στό σπίτι καί νά κλαῖμε, νά στενοχωρηθοῦμε... Π.χ. ὅταν ἔχουμε πολλά μαθήματα καί δυσκολευόμαστε, ὅταν κάποιος συμμαθητής μας μᾶς κοροϊδέψει ἢ μᾶς συκοφαντήσει, ὅταν κάνουμε ἐμεῖς κάποιο κακό ἢ λάθος καί μετά νιώθουμε τύψεις, ὅταν μᾶς μαλώσουν κ.λπ. ἢ γιά ἄλλα πιό σοβαρά προβλήματα μέσα στήν οἰκογένεια...

Ἄρα, θά μοῦ πείτε γιά ποιά χαρά, πού δέν φεύγει ποτέ, μᾶς μιλάτε ἀφοῦ διαπιστώνουμε ὅτι μέσα στήν ἡμέρα μπορεῖ τόσο εὔκολα νά φεύγει ἡ χαρά;

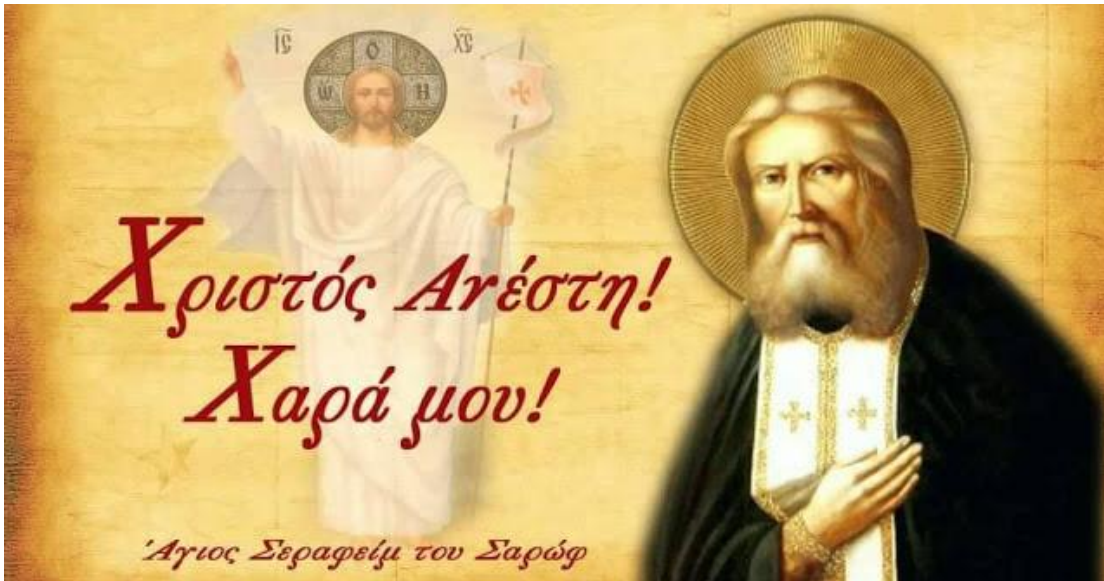
Παιδιά, ὑπάρχει μία χαρά πού τήν στέλνει ὁ καλός Θεός σέ ὅλα τά ἀγαπημένα παιδιά Του. Αὐτή ἡ χαρά, ἡ χαρά Τοῦ Χριστοῦ διαφέρει ἀπό ὅλες τίς ἄλλες χαρές γιατί πηγάζει ἀπό τόν φιλεῦσπλαχνο καί παντοδύναμο Θεό καί ἦρθε στούς ἀνθρώπους μέ τήν γέννηση Τοῦ Χριστοῦ στή γῆ καί ἀκόμη περισσότερο μέ τήν Ἀνάστασή Του!

Ἄς σκεφτοῦμε πόσο πολύ μᾶς ἀγάπησε ὁ καλός Θεός πού πῆρε σῶμα ἀνθρώπινο καί ἦρθε στή γῆ ἀνάμεσά μας γιά νά μᾶς βοηθήσει καί δέν φοβήθηκε στιγμή νά πεθάνει ἀκόμα γιά μᾶς,

άλλά υπέμεινε νά ανέβει στό σταυρό από τήν μεγάλη Του αγάπη γιά μᾶς καί δέν μᾶς τιμώρησε τούς ἀνθρώπους πού τόν σταυρώσαμε καί τόν σταυρώνουμε μέ τίς ἀμαρτίες μας, ἀλλά μας συγχωρεῖ. Ἀλλά ἄς σκεφτοῦμε πώς ὁ καλός Θεός ἀναστήθηκε καί ἔτσι μᾶς χάρισε τόν παράδεισο κοντά Του.

Πόσο μεγάλη χαρά εἶναι αὐτή παιδιά; Νομίζω συμφωνεῖτε ὅτι εἶναι ἡ μεγαλύτερη χαρά. Γι' αὐτό καί ἕνας μέγας Ἅγιος τῆς Ἐκκλησίας μας ὁ Ἅγιος Σεραφεῖμ τοῦ Σάρωφ ἔλεγε κάθε ἡμέρα ἀντί γιά «Καλημέρα» τό «Χριστός Ἀνέστη, Χαρά μου!»

(ἐδῶ μπορούμε νά τούς δώσουμε μία εἰκόνα ὅπως ἡ παρακάτω)

Παιδιά, ἡ χαρά αὐτή ἔρχεται, ὅμως, στίς καρδιές μας ὅταν ἀγαπᾶμε πολύ Τόν Χριστό. Ὅταν Τόν σκεφτόμαστε μέσα στήν ἡμέρα καί Τοῦ μιᾶμε μέ τήν προσευχή μας καί ὅταν προσπαθοῦμε νά κάνουμε τό θέλημά Του.

Ἀκόμα πρέπει νά γνωρίζουμε ὅτι τό θέλημα Τοῦ Θεοῦ εἶναι νά εἴμαστε χαρούμενοι... ἔτσι μᾶς θέλει ὁ καλός Θεός!

Πῶς, ὅμως θά εἴμαστε χαρούμενοι ἂν οἱ ἄλλοι μᾶς στενοχωροῦν; Ἐδῶ θά μᾶς βοηθήσουν παιδιά οἱ Ἅγιοι μέ τό παράδειγμά τους! Γιά νά δοῦμε τί ἔκανε ἕνας Ἅγιος τῆς ἐκκλησίας μας ὅταν οἱ γύρω του, τόν κοροΐδευαν, τόν ὑποτιμοῦσαν καί τοῦ μιλοῦσαν ἄσχημα;

Διήγηση:

*Ὁ λόγος γιά τόν Ἅγιο Εὐφρόσυνο; Τόν ἔχετε ξανακούσει;
Τό ὄνομά του, παιδιά, Εὐφρόσυνο, σημαίνει χαρούμενος! Ἔτσι ἦταν ὁ Ἅγιος αὐτός παιδιά.
Ἦταν μοναχός σέ ἕνα μοναστήρι, ἀλλά ἦταν ἀγράμματος καί ἀπλός καί δέν ἤξερε πολλά πράγματα. Οἱ ἄλλοι μοναχοί γελοῦσαν μαζί του καί τόν θεωροῦσαν χαζό καί ἀνίκανο νά κάνει πολλά πράγματα. Τόν ἔβαλαν, λοιπόν, νά εἶναι μάγειρας τοῦ Μοναστηριοῦ.
— Τί ξέρει αὐτός ὁ ἀγροῖκος; (ἔλεγαν μπροστά του) Τίποτα!
— Ε, καί τί θά τόν βάλουμε νά κάνει στό Μοναστήρι; Τζάμπα θά τρώει καί θά πίνει. Ἄς μαγειρεύει τουλάχιστον...*

— Έ, Εύφρόσυνε ξέρεις νά μαγειρεύεις ή ούτε αυτό μπορείς; Χέρια γερά έχεις πάντως, μπορείς νά κουβαλάς τά καζάνια καί νά ανάκατώνεις τό φαγητό, καί νά ανάβεις τά ξύλα γιά τή φωτιά. Άντε λοιπόν πήγαινε θά είσαι ό μάγαιρας, τοῦ είπαν καί γέλασαν.

Ό Εύφρόσυνος χάρηκε πού τοῦ ανέθεσαν ένα διακόνημα στό Μοναστήρι καί δούλευε από νωρίς τό πρωί μέχρι τό βράδυ. Μούσκεμα στόν ιδρώτα από τή δύσκολη δουλειά καί μέ μουτζούρες στό πρόσωπο καθώς άναβε φωτιά ήταν πάντα χαρούμενος καί γελαστός!

Όταν τόν έβλεπαν κάποιοι μοναχοί έτσι μουτζούρη, τόν κορόιδευαν καί γελοῦσαν μαζί Του... Ό Εύφρόσυνος, όμως, δέν τούς κρατοῦσε κακία... Αντίθετα προσευχόταν γι' αὐτούς. Τούς άγαποῦσε όλους καί τό πιό σημαντικό δέν έχανε τή χαρά του... Τήν χαρά πού τοῦ ἔδινε ό Χριστός γιατί συγχωροῦσε καί άγαποῦσε.

— Θα τούς φτιάξω τό πιό νόστιμο φαγητό, ἔλεγε μέσα του καί από τήν πολλή του άγάπη τό φαγητό γινόταν πεντανόστιμο.

Στό κοινόβιο εκείνο ὑπῆρχε κάποιος ένάρετος ιερέας, ό οποῖος επί τρία χρόνια μέ νηστεῖες καί προσευχές ίκέτευε τόν Θεό νά τοῦ δείξει τά άγαθά, «ά ήτοιμάσεν ό Θεός τοῖς άγαπῶσιν αὐτόν» (Α΄ Κορ. 2, 9). Μία νύκτα, ένῶ κοιμόταν, άρπάχθηκε ό νοῦς του στόν παράδεισο, σέ έναν μυροβόλο κήπο γεμάτο πολυποίκιλα δένδρα, εὔοσμα άνθη καί διαυγέστατα τρεχούμενα νερά, πού γλώσσα άνθρώπου δέν μπορεί νά περιγράψει. Ένώ διαλογιζόταν τίνος άραγε νά είναι ό θαυμάσιος εκείνος παράδεισος, βλέπει τόν μάγαιρα τῆς μονῆς Εύφρόσυνο στό μέσον τοῦ κήπου νά άπολαμβάνει τά άρρητα άγαθά. Έκπληκτος τόν ρώτησε: Πῶς βρέθηκες ἐδῶ Εύφρόσυνε; Ἐδῶ δέν είναι ό τόπος, πού έτοιμάσε ό Θεός γι' αὐτούς πού Τόν άγαποῦν;

— «Μέ τήν χάρη τοῦ Θεοῦ ἐδῶ μένω πάντοτε καί είμαι φύλακας τοῦ κήπου» εἶπε ό Εύφρόσυνος. Τότε ό ιερεύς τοῦ ἔδειξε τρία ωραιότατα μεγάλα μήλα καί τόν ρώτησε αν είχε έξουσία νά τοῦ τά δώσει. Ό Εύφρόσυνος τά ἔκοψε άμέσως καί τοῦ τά ἔβαλε στό ράσο.

Έκείνη τήν ὠρα ό Ιερέας ξύπνησε καί είδε στό ράσο του τρία μήλα! Δέν τό πίστευε! Ἐτρεξε και βρήκε τόν Εύφρόσυνο καί τόν ρώτησε!

— Πού βρισκόσουν Εύφρόσυνε χθές τό βράδυ, σέ έκλιπαρῶ πές μου. Πέφτω στά γόνατα! Πές μου πού ήσουν;

— «Έκεῖ ήμουν, πάτερ», τοῦ άπάντησε, «όπου μέ βρήκες».

— «Καί τί μοῦ ἔδωσες, δοῦλε τοῦ Θεοῦ; πές μου», ρώτησε πάλι ό ιερεύς.

— «Τρία μήλα ζήτησες καί σου τά ἔδωσα», τοῦ άποκρίθηκε μέ ταπείνωση ό μάγαιρας.

Μετά από αυτό τό περιστατικό ὅλοι οἱ μοναχοί μετάνιωσαν γιά τά άσχημα πού ἔλεγαν στόν Εύφρόσυνο καί όταν ἔφαγαν από ένα κομμάτι τῶν μήλων ἔγιναν καλά από ὅ,τι άσθένεια κι αν είχαν. Όλοι είχαν καταλάβει ὅτι ό Εύφρόσυνος ήταν Άγιος αλλά αὐτός είχε ήδη φύγει από τό μοναστήρι γιατί δέν ήθελε τήν δόξα τοῦ κόσμου!

Έπεξεργασία-Έρωτήσεις:

Αὐτή ήταν ή ιστορία μας παιδιά γιά έναν μεγάλο Άγιο τῆς Έκκλησίας μας. Πολλά έχει νά μάς διδάξει. Άς επικεντρωθοῦμε, όμως, σέ κάποια σημεία.

Παιδιά, πῶς ένιωσε ό Άγιος όταν τοῦ ανέθεσαν αὐτή τή δύσκολη δουλειά-διακόνημα τοῦ μάγαιρα στό μοναστήρι;

Ένιωσε μεγάλη χαρά γιατί θά είχε τήν ευκαιρία νά διακονήσει-προσφέρει στους άλλους. Έτσι πάντοτε μέ χαρά καί άγάπη έτοιμάζε τά πιό νόστιμα φαγητά.

Πῶς ἔνωθε ὅταν τὸν περιφρονοῦσαν, τὸν χλεύαζαν καὶ τὸν κοροΐδευαν οἱ ἄλλοι μοναχοί;

Ἄν καὶ ἦταν δύσκολο αὐτὸ πού περνοῦσε προσπαθοῦσε νὰ μὴν χάνει τὴν χαρὰ του καὶ πληγῶσει ἔτσι τὸν Χριστὸ πού εἶπαμε ὅτι μᾶς θέλει χαρούμενους. Ἐπιπλέον, προσευχόταν γι' αὐτούς πού τοῦ συμπεριφέρονταν ἄσχημα ὥστε νὰ βάλουν μυαλό. Πάντα τοὺς συγχωροῦσε καὶ δὲν κρατοῦσε κακία. Ξέρετε παιδιὰ ἂν δὲν συγχωροῦμε καὶ μέσα μας κρατᾶμε μῖσος καὶ κακία γιὰ τὸν ἄλλον μᾶς φεύγει κάθε χαρὰ, γιατί δὲν τηροῦμε τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, τὸ θέλημά Του.

Πῶς ἀντάμειψε τὸν Ἅγιο Εὐφρόσυνο ὁ Θεὸς γιὰ τὴν ταπείνωση καὶ τὴν ὑπομονή του;

Ἐκτός ἀπὸ τὴν εἰρήνη καὶ τὴν ἀναφαιρέτη χαρὰ πού τοῦ χάριζε, τὸν ἔκανε καὶ φύλακα Τοῦ παραδείσου!

Λοιπὸν, παιδιὰ, συνοψίζοντας ἐμεῖς ὡς καλὰ παιδιὰ Τοῦ καλοῦ Θεοῦ νὰ ἀγαπᾶμε μέ ὅλη μας τὴν καρδιά Τὸν Θεὸ καὶ Πατέρα μας, νὰ ἀγαποῦμε καὶ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους γιατί εἶναι ἀδέρφια μας καὶ νὰ τοὺς συγχωροῦμε. Ἀκόμη, νὰ προσπαθοῦμε νὰ κάνουμε πάντα τὸ θέλημα Τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ προσπαθοῦμε νὰ διατηροῦμε ἔτσι τὴν Χαρὰ Του στὴν καρδιά μας. Τέλος νὰ προσευχόμαστε στὸν Χριστὸ καὶ στὴν Παναγία νὰ μᾶς χαρίζουν αὐτὴν τὴν Χαρὰ!

Ἄς μᾶς διαβάσει κάποιος τὴν παρακάτω προσευχή καὶ κάθε ἡμέρα ἄς τὴν λέμε μέ τὴν καρδιά μας ὁ καθένας στὸ σπίτι του! (Μποροῦμε νὰ δώσουμε τὴν παρακάτω εἰκόνα μέ τὴν προσευχή τυπωμένη ἀπὸ τὴν πίσω πλευρά)

ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Παναγία μου, Ἐσύ πού δέχτηκες στὴν κοιλιὰ Σου Τὸν Χριστὸ, πού εἶναι ἡ πηγή τῆς χαρᾶς, βοήθησέ με καὶ μένα νὰ Τὸν ἀγαπῶ καὶ νὰ τηρῶ τὸ Ἅγιο θέλημά Του ὥστε νὰ μὴν ξεφεύγω ἀπὸ τὸν δρόμο Του καὶ ἔτσι νὰ γεμίζει ἡ καρδιά μου κάθε μέρα τῆς ζωῆς μου μέ εἰρήνη καὶ χαρὰ! Ἀξιῶσέ με γλυκιά μου Παναγία ἐμένα καὶ ὅλα τὰ ἀδέρφια μου, τοὺς ἀνθρώπους νὰ βρεθοῦμε κάποτε ὅλοι μαζί στὴν χαρὰ τοῦ παραδείσου μέσα στὴν ἀγκαλιά τοῦ Θεοῦ Πατέρα! Ἀμήν.